

κύκλις· παραδείγματος χάριν, εἶδον ἐν Ῥώμῃ τῇ
 29 Μαρτίῃ 1629, τέσσαρας Παρηλίς, ὡς ΑΓΔΒ,
 οἱ ὁποῖοι ἐφάνησαν εἰς τὸν ἴδιον καιρὸν εἰς ἓνα Θεα-
 τὴν εὐρισκόμενον εἰς τὸ Ε, ὡς τόσον δὲν ἦτον ἴσοι,
 μήτε ἐπίσης ἰχυροὶ καὶ λαμπροὶ, μήτε ἐπίσης ἐ-
 πιμόνοι· 3 δὲν φαίνονται πάντοτε εἰς τὸν αὐτὸν
 ἀριθμὸν, ἀλλὰ πάντοτε ποτὲ μὲν τέσσαρες, ὡς
 εἰς τὸ προηγούμενον παράδειγμα, ποτὲ δὲ πε-
 ρισσότεροι, καὶ ποτὲ ὀλιγώτεροι· 4, φαίνονται πο-
 τὲ μὲν ἐχρωματισμένοι ὡς τὸ Οὐράνιον Τόξον, πο-
 τὲ δὲ τὰ χρώματά των εἶναι ἰχυρότερα, καὶ ἄλλο-
 τε ἀσθενέστερα, 5, συχνὰ φαίνονται Ἄλως εἰς
 τὸν ἴδιον καιρὸν, παρ. χ. εἰς τὸν τρόπον ὁπῶ ἀνέ-
 φερα, ἐφάνησαν δύο κολοβοὶ, ὧν ὁ μὲν ἐσώτε-
 ρος ΖΗΘ ἦτον ἰχυρότερος, καὶ ὁμοίος μὲ ἓνα Οὐρά-
 νιον Τόξον, ὁ δὲ ἕτερος ὁ ἐξωτερικὸς ΙΑΒΓ, δι-
 ἤρχετο δια τῶν δύο Παρηλίων ΑΒ τῶν πλησιεσέ-
 ρων τῷ Ἡλίῳ, ἀλλ' ἦτον τόσον ἀδύνατος καὶ ὠχρὸς,
 ὁπῶ μόλις ἐφαίνετο· 6, ἀπὸ αὐτῆς τῆς τέσσαρας
 Παρηλίς, ὁ μὲν Ε. ἐφάνη, ὅτι εἶχε μίαν Οὐρανὸν ὡς
 ἓνας Κομήτης, ὁπῶ ἐκτείνετο εἰς τὸ Ε, ἀπὸ τὸ
 ἀντίθετον μέρος τῷ Ἡλίῳ Σ.

Ἐρ. Καλὰ, ὅταν θεωρῶ τὸ σχῆμα δὲν πρέπει νὰ
 ἐννοήσω τὸ κατὰ κορυφὴν σημεῖον ὁπῶ εἶναι ὑπὲρ τὸν
 τόπον ΕΗ, ὡς τὸ Κέντρον τῷ μεγάλῃ λευκῇ κύ-
 κλι; καὶ εἰς αὐτὸν τὸν τρόπον ὁ Θεατὴς ἔπρεπε
 νὰ ἰδῇ τὸν ἀληθῆ Ἡλίον, τὰς Ἄλως, καὶ τῆς δύο
 Παρηλίς Α, καὶ Β ἔμπροσθεν αὐτῆ, καὶ τῆς δύο